

POHOD PO POTEH SOSESKE ZIDANICE DRAŠIČI 14.11.2018

Današnjega pohoda sem bil še posebej vesel, ker sem že vnaprej prejel nagrado v obliki zadolžitve za opis pohoda in nagrado je bilo seveda potrebno izkoristiti. Jutro je kazalo na lep dan med pohodom, kar je bilo kasneje tudi uresničeno.

Po kratkem postanku za kavico v Metliki, smo pot z avtobusom nadaljevali do Drašičev.

Mimo soseske zidanice, katere pomen je opisan že v razpisu pohoda, podrobnosti o tem pa nam je kasneje pojasnil g. Prus, ki nam je jasno razložil tudi pomen besede rovaš, pri kateri pa je poleg opisa (lesene paličice na katere se je zarisovalo vinski dolg) v Slovenskem pravopisu napisan tudi pomen oderuštvo, kar je glede na visok odstotek obresti (50%) tudi pomenilo, a za marsikaterega vinogradnika je to pomenilo preživetje, zato so bile soseske zidanice zelo pomembne v kriznih časih.

Pot smo nadaljevali po asfaltni cesti mimo zidanic in s pogledom na lepe belokranjske griče, na katerih so praviloma postavljene cerkve.

Prekrasen pogled na slikovite belokranjske griče. Foto M. Vitez

Kmalu je bilo asfaltne poti konec, zavili smo v gozdček na lepo uhojeno gozdno pot pri vasi Rakovec, kjer pa smo takoj po izhodu iz gozda naleteli na tipično posebnost zadnjih let, na ograjo, ki je postavljena na meji s Hrvaško. Da je nadzor na meji res poostren, nam je pokazalo srečanje s policijskim avtomobilom, ki se je vračal z ogleda meje. Sledilo je še malo gozdne poti in pred vasjo Krmačina smo se znašli pred zanimivostjo, ki nam je dala vedeti, da vinska klet Prus, naš vmesni cilj, ni več daleč.

Takega smerokaza skoraj ne moreš zgrešiti. Foto M. Vitez

Res je bila vinska klet Prus tik pred nami. Korak se nam je pospešil sam od sebe, ko smo jo zagledali pred seboj. Pri zidanici nas je pričakal gospodar, vinar Jožef Prus, ki nas je pozdravil, nato pa nam je med našo malico dal precej informacij o zgodovini njihovega vinarstva. Po zadovoljitvi vseh potreb smo se podali v podzemne prostore, ki so namenjeni zorenju, kletarjenju, polnjenju in hrambi vin. Pred glavno kletjo z ogromnimi cisternami z vinom smo si ogledali kratko video projekcijo in slišali dodatne informacije o družini in uspehih njihovih vin. Videli smo tudi kako je izgledal rovaš. Vinar nam je prikazal tudi postopke »izdelave« roza vin. Mimo moderne polnilne linije smo se sprehodili skozi skladiščne prostore in prostore zorenja vin. Posebno zanimanje so požela priznanja za kakovost vin, ki jih že nekaj let prejema »Vinarstvo Prus«. Posebno pozornost, tudi zaradi zanimive zgodbe, je bila deležna vinska banka, kjer so v lično izdelanih kovanih trezorjih spravljene steklenice arhivskih vin, ki so last stalnih kupcev.

Sveti Martin je čuvar vinske banke.

Po ogledu kleti je sledila težko pričakovana pokušnja vin. G. Prus je odličen govornik in nam je ob pokušnji vin ob okusni belokranjski pogači povedal veliko informacij o pravilni pokušnji vin in pa o vinih, ki smo jih pokusili.

S težkim srcem smo se poslovili od gostoljubnega gospodarja, še prej pa smo spoznali malega Jožeka, peto generacijo Jožefov v družini Prus, ki mu je nekoč namenjeno gospodarjenje na Prusovini. Naš naslednji cilj je bila cerkev svete Ane nad vasjo Vidošiči. Pot do cerkve je bila še bolj slikovita kot prej, okoli nas so bili sami vinogradi in vinski hrami.

Lastniki tega vinograda bodo imeli še eno trgatev. Foto M. Vitez

Pri cerkvi Sv. Ane smo uživali v lepem razgledu po okoliških gričih in se tudi skupinsko fotografirali, nato pa smo se ponovno skozi vinograde in vas Vidošiči pričeli spuščati proti mestu, kjer nas naj bi čakal avtobus. Med potjo smo si ogledali tudi oltarček ob potoku Babinec.

Z avtobusom smo se nato podali v Metliko, kjer smo ob okusni hrani in pijači zadovoljili naše brbončice in želodčke, ter se polni lepih vtisov podali proti domu.